

Yazan : RAZİYE BİLGE BAYSAL
Ülke : MACARİSTAN
Şehir : BUDAPEŞTE
Koordinatör Kuruluş : MENEDÉKHÁZ ALAPÍTVÁNY
Ev sahibi Kuruluş : MENEDÉKHÁZ ALAPÍTVÁNY
Proje Adı : GIVE A CHANCE
Başlama Tarihi : 18.02.2016
Bitiş Tarihi : 14.09.2016

"What are you talking about?"

Sürekli olarak duyduğum cümlelerden bir tanesiydi bu. Çünkü her zaman yanlış anlamaya meyilliyimdir. Çünkü her kültürü, her insanı kendim gibi zannederim. Çünkü her söylenen kafamın içerisinde benim anladığım şekilde dönüp durur. Söylenen soru bana benim vereceğim cevabın sorusuymuş gibi gelirdi. Avrupa Gönüllü Hizmeti kapsamındaki projemin ilk zamanlarımdan bu yana değişen tek şey bu cümledeki anlam oldu. Çünkü herkes ve her şeye açık olmak kadar kafamın içerisindeki düşünceleri de açmam gerekiyordu. Kendini açmak kolay değildir. Çok zordur bilirim kurallarını ve hayat düzenini yıkmak ancak sadece belki de biraz güç gerekir insana. İnanırım ki hayat seçimlerden ibarettir. Üniversitemin son senesinde kara kara işler yapmalıyım duygusu içerisindeyken, arkadaşım bana Avrupa Gönüllü Hizmeti' ni anlatmasaydı şu anda evde oturuyor olurum. Duyduğumdaki seçim benimdi ve ben arkadaşşıma "What are you talking about?" sorusunu sormuş bulunmaktaydım.

Evs nedir sorusu internette azıcık araştırdığınızda bile bulacağınız en basit tanımla bir gönüllülük hizmetidir. Peki ya benim için? Gönüllülükten çok daha fazlası. Basit şekilde açıklamam gerekirse siz sopsöğük Alman oda arkadaşşıma anlatmalıyım sanırım. Bazı zamanlar küçük odanın içerisinde kendisine Ahmet Kaya dinlettiğim, bağlama nedir öğrettiğim. Mahmut tuncer ile halay dersleri verdiğim, sırf istiyor diye gecenin köründe pide hamuru açtığım insandır (evet bu biraz garipti.) Peki ya karşılıklı birbirimizin saçını boyamamız tamam bu kadınsaldı ancak peki ya kuaförler pahalı olduğu için birbirimizin saçlarını kesme konumunda oluşumuz. Tabi ki de bundan şikayetçi değilim ama eğer ki bir insan seni görmeye geleceğim kesinlikle diyorsa ve benim için "Alamanyalardan" arkadaşlarını devreye sokup kalacak yer arayışına giriyorsa, Türkiye'deki siyaset durumlarında benim kadar üzülp sabahlara kadar beni teselli etmeye çalışıyorsa, her nazar boncuğunun fotoğrafını bana atıyorsa "Turkish Eyes" diyip ama sizin gözünüz böyle değil diye saflıkla soruyorsa her saçma ön yargılara benden önce atlayıp "What are you talking about?" Türkiye'de çöl yok, Türkiye'de deveye binmiyorlar, Türkler Bilge'ye benziyor diyorsa Avrupa Gönüllü Hizmeti sadece bir gönüllülük meselesi değildir.

Şimdi düşündüğüm zaman Avrupa Gönüllü Hizmeti' nin ilk başlarındaki utangaç, konuşmayı bilmeyen, aslında konuşulanları anlamadığı için konuşmayan ama aslında "Bizimle konuşmaya tenezzül etmiyor"a varacak kadar ön yargıları arkadaşlarında oluşturmuş ben kendi kendime seçim senin haydi " What are you talking about?" diyebilirim. Yaptığım, birçok yer gördüğüm,

farklı kişilerle tanıştığım, farklı aksanlar duyduğum her şey benim buraya gelişimin tek sebebidir. Adımı garip söyleyenler, söyleyemeyenler herkes ama herkes ne kadar garipse ben de o kadar garip oldum proje sürecim boyunca. Hayatımda ilk defa hiç tanımadığım insanların evinde misafir, hiç tanımadığım insanlarla seyahat, hiç tanımadığım insanlarla çok çok şeyler paylaştım. Hep kendimi açık bir insan olarak sundum ancak açık olmadığımı çok sonra vardığım, her yatağa yattığımda "Ulan ne gündü" diyebiliyorum Avrupa Gönüllü Hizmeti sayesinde. Ağladığımda veya güldüğümde o sopsöğük Alman kadını sırf ben sarılmaktan hoşlanıyorum sınıksız bana sarılıyorsa her şeyi yapabilirsin. Arkadaşlıksa dibini yaşarsın. Seyahatse, şanslıysan yollarda yatarsın, karanlıktan korkarsın korkacak hiçbir şey olmadığını anlarsın. Daha da cesaretlenirsin. İşte Avrupa Gönüllü Hizmeti budur. Tabi ki de şu anda tek korktuğum gerçek arkadaşlarım Türkiye'ye geldiklerinde anneme türk yemekleri yaptırmak için yalvarırken duyacağım "What are you talking about? sözüdür.

Hatta şu kadarını söyleyebilirim en büyük korkum olan dil problemi ilk sildiğim korkularımdan birisidir. artık rahatlıkla şunu diyebilirim ki İngilizce mi? Biri İngilizce mi dedi? Bir insanla konuşmak, anlaşmak için İngilizceye gerek olduğunu mu düşünüyorsunuz? Hadi ama "What are you talking about?". Çalıştığım kurumdaki projemi yürüttüğüm çoğu insan İngilizce bilmiyor. Hele çocuklar, aileler ve evsiz insanlar hiç mi hiç bilmiyorlar. Ama biz onlarla fotoğraf çektik, yemek yaptık. Peki ya nasıl? sadece projemi gerçekleştirmemin motivasyonu, burada olmamdan dolayı duyduğum mutluluk ile. Buraya ilk geldiğimdeki kararsızlığım yok artık. Seçeneklerimi ve kendimi daha net bir şekilde görebiliyorum. Geleceğim benim ellerimde veya değişimi ben kendim sağlayabiliyorum diyebiliyorum. Şans veya değil ancak hayat seçimlerden ibarettir. Biraz güven gerekir. Ben kendi seçimimi yaptım. Yaşadığım ve gördüğüm hiç bir şeyden pişman değilim. Bahaneler ve güvensizliklere verecek tek cevabım artık "What are you talking about ?"